

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-02880/2013-ERU

V Praze dne 19. dubna 2013

Číslo jednací: 02880-7/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správních řízeních, spojených usnesením ze dne 20. března 2013 č. j. 02880-1/2013-ERU do společného řízení vedeného pod sp. zn. KO-02880/2013-ERU, zahájených dne 15. března 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost Stanix Projekt s.r.o., IČ: 28252217, se sídlem Kotěrova 893, 760 01 Zlín, ve věci podezření ze spáchání správních deliktů podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost Stanix Projekt s.r.o., IČ: 28252217, se sídlem Kotěrova 893, 760 01 Zlín, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, prováděl:

- dne 14. května 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území obce Břestek, u rodinného domu č. p. ■■■, zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25,
- dne 1. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území obce Břestek, u rodinného domu č. p. ■■■, zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32,
- dne 18. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území obce Břestek, u rodinného domu č. p. ■■■, zemní práce v přímé souvislosti s realizací

stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25,

a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejich provozu, dopustil spáchání správních deliktů podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ust. § 91a odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti Stanix Projekt s.r.o., IČ: 28252217, se sídlem Kotěrova 893, 760 01 Zlín, za spáchání správních deliktů podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **úhrnná pokuta ve výši 50 000 Kč** (slovy: padesát tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 03813.

III. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti Stanix Projekt s.r.o., IČ: 28252217, se sídlem Kotěrova 893, 760 01 Zlín, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 038131.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 18. února 2013 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností Stanix Projekt s.r.o., IČ: 28252217, se sídlem Kotěrova 893, 760 01 Zlín (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správních deliktů podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterých se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl:

- dne 14. května 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území obce Břestek u rodinného domu č. p. ■■■■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací

stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25,

- dne 1. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území obce Břestek u rodinného domu č. p. ■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32,
- dne 18. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území obce Břestek u rodinného domu č. p. ■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25,

a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejich provozů.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontrol zahájených dne 18. prosince 2012 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontroly byly provedeny na základě pověření Úřadu č. j. 15898-2/2012-ERU, č. j. 15891-2/2012-ERU a 15884-2/2012-ERU ze dne 16. listopadu 2012, vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Při provedeném šetření byly účastníkem řízení Úřadu předány podklady, které kontrolní orgán požadoval při zahájení kontroly.

II. Kontrolní zjištění

II.1 Kontrolní zjištění vyplývající z kontrolního protokolu č. K001013

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl dne 14. května 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek před rodinným domem č. p. ■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší v množství vyjádřeném hodnotou 5,4 m³ (malý únik) s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 minut, v jehož důsledku nedošlo k přerušení dodávky zemního plynu.

Vzniklé poškození středotlakého plynárenského zařízení bylo okamžitě nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, tj. společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., IČ: 27935311, se sídlem Plynárenská 499/1, 657 02 Brno (dále jen „společnost RWE“), který z místa aktivního zásahu pořídil podrobnou fotodokumentaci o rozsahu poškození a následně zajistil jeho fyzickou opravu. Zjištěné skutečnosti o důsledcích počinání účastníka

řízení v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy jsou zaznamenány v Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 14. května 2012 a Protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 14. května 2012.

Šetřením Úřadu bylo zjištěno, že stavebně technická činnost byla realizována na základě Smlouvy o dílo č. [REDAKCE] a DS ze dne 23. dubna 2012, ve které se účastník řízení zavázal k provedení stavby „stavební práce na objektech SO 03 kanalizace Břestek“. Objednatel byla společnost IMOS Brno, a.s., se sídlem Olomoucká 174, 627 00 Brno (dále jen „společnost IMOS Brno“). Na základě této smlouvy byl podepsán zápis o předání a převzetí staveniště dne 20. dubna 2012, ve kterém objednatel prací předává zhotoviteli staveniště a příslušnou technickou dokumentaci.

Vyjádření o existenci plynárenského zařízení v zájmovém území výstavby, spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení, bylo prostřednictvím objednatele stavby vyžádáno a následně správcem plynárenského zařízení dne 2. září 2011 vydáno pod zn. [REDAKCE]. Poloha plynárenského zařízení byla dle vyjádření účastníka řízení poskytnutého během místního šetření vyznačena a zaměstnancům účastníka řízení provádějícím výkopové práce a dozorujiícím výkopové práce bylo vedením účastníka řízení doporučeno, aby v předstihu před strojními pracemi prováděli v místě křížení ruční výkopy a obnažovali plynárenské zařízení v předstihu cca 24 hodin před samotným strojním výkopem. Tento pokyn zaměstnanci účastníka řízení nerespektovali a snažili se ruční výkop urychlit použitím mechanizace i v místech křížení s plynovodním zařízením, kde je předepsán ruční výkop. Doklad o vytyčení plynárenského zařízení účastník řízení kontrolnímu orgánu nepředal. Účastník řízení provedl opatření, aby se těmto zjištěným negativním věcem v budoucnu předešlo, a s některými zaměstnanci rozvázal pracovní poměr. K samotnému poškození plynárenského zařízení došlo při provádění výkopu pro novou splaškovou kanalizaci pro obec Břestek, a to strojní mechanizací i v místě křížení.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. 15891/2012-ERU a jsou uvedeny také v Protokolu č. K001013 o výsledku kontroly ze dne 28. ledna 2013, se kterým byl jednatel účastníka řízení, pan [REDAKCE], dne 8. února 2013 prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

II.2 Kontrolní zjištění vyplývající z kontrolního protokolu č. K000913

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl dne 1. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek vedle domu č. p. [REDAKCE] zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší v množství vyjádřeném hodnotou

94 m³ (malý únik), s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 35 minut, v jehož důsledku nedošlo k přerušení dodávky zemního plynu.

Vzniklé poškození středotlakého plynárenského zařízení bylo okamžitě nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, tj. společnosti RWE, který z místa aktivního zásahu pořídil podrobnou fotodokumentaci o rozsahu poškození a následně zajistil jeho fyzickou opravu. Zjištěné skutečnosti o důsledcích počínání účastníka řízení v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy jsou zaznamenány v Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 1. června 2012 a Protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 1. června 2012.

Šetřením Úřadu bylo zjištěno, že stavebně technická činnost byla realizována na základě Smlouvy o dílo č. [REDAKCE] a DS ze dne 23. dubna 2012, ve které se účastník řízení zavázal k provedení stavby „stavební práce na objektech SO 03 kanalizace Břestek“. Objednatel byla společnost IMOS Brno. Na základě této smlouvy byl podepsán Zápis o předání a převzetí staveniště dne 20. dubna 2012, ve kterém objednatel prací předává zhotoviteli staveniště a příslušnou technickou dokumentaci.

Vyjádření o existenci plynárenského zařízení v zájmovém území výstavby, spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení, bylo prostřednictvím objednatele stavby vyžádáno a následně správcem plynárenského zařízení dne 2. září 2011 vydáno pod zn. [REDAKCE]. Poloha plynárenského zařízení byla dle vyjádření účastníka řízení poskytnutého během místního šetření vyznačena a zaměstnancům provádějícím výkopové práce a dozorujícím výkopové práce bylo vedením účastníka řízení doporučeno, aby v předstihu před strojními pracemi prováděli v místě křížení ruční výkopy a obnažovali plynárenské zařízení v předstihu cca 24 hodin před samotným strojním výkopem. Tento pokyn zaměstnanci účastníka řízení nerespektovali a snažili se ruční výkop urychlit použitím mechanizace i v místech křížení s plynárenským zařízením, kde je předepsán ruční výkop. Doklad o vytyčení plynárenského zařízení účastník řízení nepředal. Účastník řízení provedl opatření, aby se těmto zjištěným negativním věcem v budoucnu předešlo, a s některými pracovníky rozvázal pracovní poměr.

K samotnému poškození plynárenského zařízení došlo při provádění výkopu pro novou splaškovou kanalizaci pro obec Břestek, a to strojní mechanizací i v místě křížení.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. 15884/2012-ERU a jsou uvedeny také v Protokolu č. K000913 o výsledku kontroly ze dne 28. ledna 2013, se kterým byl jednatel účastníka řízení, pan [REDAKCE], dne 8. února 2013 prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

II.3 Kontrolní zjištění vyplývající z kontrolního protokolu č. K001113

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl dne 18. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek před rodinným domem č. p. ■■■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší v množství vyjádřeném hodnotou 5 m³ (malý únik), s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 2 minut, v jehož důsledku nedošlo k přerušení dodávky zemního plynu.

Vzniklé poškození středotlakého plynárenského zařízení bylo okamžitě nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, tj. společnosti RWE, který z místa aktivního zásahu pořídil podrobnou fotodokumentaci o rozsahu poškození a následně zajistil jeho fyzickou opravu. Zjištěné skutečnosti o důsledcích počínání účastníka řízení v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy jsou zaznamenány v Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. ■■■■ ze dne 18. června 2012 a Protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení č. ■■■■ ze dne 18. června 2012.

Šetřením Úřadu bylo zjištěno, že stavebně technická činnost byla realizována na základě Smlouvy o dílo č. ■■■■ a DS ze dne 23. dubna 2012, ve které se účastník řízení zavázal k provedení stavby „stavební práce na objektech SO 03 kanalizace Břestek“. Objednatelem byla společnost IMOS Brno. Na základě této smlouvy byl podepsán zápis o předání a převzetí staveniště dne 20. dubna 2012, ve kterém objednatel prací předává zhotoviteli staveniště a příslušnou technickou dokumentaci.

Vyjádření o existenci plynárenského zařízení v zájmovém území výstavby, spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení, bylo prostřednictvím objednatele stavby vyžádáno a následně správcem plynárenského zařízení dne 2. září 2011 vydáno pod zn. ■■■■. Poloha plynárenského zařízení byla dle vyjádření účastníka řízení poskytnutého během místního šetření vyznačena a zaměstnancům účastníka řízení provádějícím výkopové práce a dozorujícím výkopové práce bylo vedením účastníka řízení doporučeno, aby v předstihu před strojními pracemi prováděli v místě křížení ruční výkopy a obnažovali plynárenské zařízení v předstihu cca 24 hodin před samotným strojním výkopem. Tento pokyn zaměstnanci účastníka řízení nerespektovali a snažili se ruční výkop urychlit použitím mechanizace i v místech křížení s plynárenským zařízením, kde je předepsán ruční výkop. Doklad o vytyčení plynárenského zařízení účastník řízení kontrolnímu orgánu nepředal. Účastník řízení provedl opatření, aby se těmto zjištěným negativním věcem v budoucnu předešlo, a s některými zaměstnanci rozvázal pracovní poměr.

K samotnému poškození plynárenského zařízení došlo při provádění výkopu pro novou splaškovou kanalizaci pro obec Břestek, a to strojní mechanizací i v místě křížení.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. 15898/2012-ERU a jsou uvedeny také v Protokolu č. K001113 o výsledku kontroly ze dne 28. ledna 2013, se kterým byl jednatel účastníka řízení, pan [REDAKCE], dne 8. února 2013 prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Účastník řízení se k protokolům o výsledku kontroly č. K001113, č. K001013 a č. K000913 nikterak nevyjádřil, ani nevznnesl námitky k průběhu kontrol či jejich závěrům.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedených kontrolách zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správních řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámeními o zahájení správního řízení č. j. 02587-1/2013-ERU, č. j. 02588-1/2013-ERU a č. j. 02589-1/2013-ERU dne 18. února 2013, s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení, ani nenavrhnul žádné další důkazy.

Úřad převzal do správního spisu č. j. 02587/2013-ERU dne 18. března 2013 kontrolní spis pod sp. zn. KO-15898/2012-ERU, do správního spisu č. j. 02588/2013-ERU dne 18. března 2013 kontrolní spis pod sp. zn. KO-15891/2012-ERU a do správního spisu č. j. 02589/2013-ERU dne 18. března 2013 kontrolní spis pod sp. zn. KO-15884/2012-ERU, o čemž vyhotovil záznamy o vložení do spisu č. j. 02587-3/2013-ERU, č. j. 02588-3/2013-ERU a č. j. 02589-3/2013-ERU.

Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z výše uvedených kontrolních spisů za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Dne 20. března 2013 vydal Úřad usnesení, kterým spojil správní řízení vedená s účastníkem řízení pod sp. zn. KO-02587/2013-ERU, sp. zn. KO-02588/2013-ERU a sp. zn. KO-02589/2013-ERU do společného řízení vedeného pod sp. zn. KO-02880/2013-ERU. Tuto skutečnost Úřad oznámil účastníkovi řízení oznámením o vedení společného řízení ze dne 20. března 2013, č. j. 02880-2/2013-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno 22. března 2013.

Dne 2. dubna 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení usnesení č. j. 02880-3/2013-ERU, kterým stanovil účastníkovi řízení povinnost předložit podklady týkající se aktuálních

hospodářských výsledků či majetkových poměrů. Toto usnesení mu bylo doručeno dne 3. dubna 2013.

Úřad provedl dne 9. dubna 2013 dokazování mimo ústní jednání, o čemž byl sepsán protokol č. j. 02880-5/2013-ERU. O této skutečnosti byl účastník řízení s dostatečným předstihem dne 2. dubna 2013 vyrozuměn oznámením o dokazování č. j. 02880-4/2013-ERU zaslaným téhož dne. Dokazování bylo provedeno tak, že se oprávněná úřední osoba seznámila s listinami obsaženými ve spisu.

Dne 11. dubna 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 02880-6/2013-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil a vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení, s ohledem na to, že se účastník řízení nevyjádřil k podkladům řízení ani nenavrhł provedení dalších důkazů a neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Popis skutkového stavu věci

Zemní práce v obci Břestek byly prováděny na základě Smlouvy o dílo č. [REDAKCE] a DS ze dne 23. dubna 2012, ve které se účastník řízení zavázal k provedení stavby „stavební práce na objektech SO 03 kanalizace Břestek“, jako subdodávku stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“. Objednatelem byla společnost IMOS Brno.

Vyjádření o existenci plynárenského zařízení v zájmovém území výstavby, spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení, bylo prostřednictvím objednatele stavby vyžádáno a následně správcem plynárenského zařízení dne 2. září 2011 vydáno pod zn. [REDAKCE]. Poloha plynárenského zařízení byla dle vyjádření účastníka řízení poskytnutého během místního šetření vyznačena a zaměstnancům provádějícím výkopové práce a dozorujícím výkopové práce bylo vedením účastníka řízení doporučeno, aby v předstihu před strojními pracemi prováděli v místech křížení ruční výkopy a obnažovali plynárenské zařízení v předstihu cca 24 hodin před samotným strojním výkopem. Tento pokyn zaměstnanci účastníka řízení nerespektovali a snažili se ruční výkopy urychlit použitím mechanizace i v místech křížení

s plynárenským zařízením, kde je předepsán ruční výkop. Doklad o vytyčení plynárenského zařízení účastník řízení nepředal.

Účastník řízení prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek:

1. dne 14. května 2012 před rodinným domem č. p. ■■■, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší v množství vyjádřeném hodnotou 5,4 m³ (malý únik), s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 minut.

2. dne 1. června 2012 vedle domu č. p. ■■■, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší v množství vyjádřeném hodnotou 94 m³ (malý únik), s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 35 minut.

3. dne 18. června 2012 před rodinným domem č. p. ■■■, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší v množství vyjádřeném hodnotou 5 m³ (malý únik), s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 2 minut.

Ani u jednoho výše z uvedeného poškození středotlaké plynovodní přípojky nedošlo k přerušení dodávky zemního plynu.

Vzniklá poškození středotlakého plynárenského zařízení byla okamžitě nahlášena místně příslušnému správci plynárenského zařízení, tj. společnosti RWE, který z míst aktivního zásahu pořídil podrobnou fotodokumentaci o rozsahu poškození a následně zajistil jeho fyzickou opravu. Zjištěné skutečnosti o důsledcích počínání účastníka řízení v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy jsou pak zaznamenány v příslušných protokolech o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení a protokolech o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení.

K samotnému poškození plynárenského zařízení došlo při provádění výkopu pro novou splaškovou kanalizaci pro obec Břestek, a to strojní mechanizací i v místech křížení.

VI. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správními delikty ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu stanoveného v ust. § 68 odst. 3 téhož zákona.

Z ust. § 68 odst. 3 energetického zákona přitom vyplývá, že v ochranném pásmu je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Toto ustanovení stanoví skutkovou podstatu správního deliktu ohrožovacího. Spolehlivost provozu je přitom nutné chápat jako stav, kdy zařízení umožňuje nepřetržitý provoz a dodávky směrem k určeným zákazníkům. Bezpečnost provozu nadto představuje stav, kdy nemůže dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku osob.

Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo něj navíc ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Uvedené ustanovení tak představuje též kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu a to tak, aby nedošlo k jeho narušení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je následkem obsaženým ve skutkové podstatě správního deliktu poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo něj), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě tak není pochyb o tom, že to byl účastník řízení, který prováděl zemní práce prostřednictvím strojního mechanismu, při kterých došlo k poškození středotlakých plynovodních přípojek.

Správní orgán se tak při posuzování správních deliktů účastníka řízení mimo jiné zabýval skutkovým průběhem jeho jednání (tedy zejména, zda danou činnost prováděl v ochranném pásmu a zda věděl, že činnost, kterou provádí, podléhá omezení ve smyslu energetického zákona), dále pak mimo jiné otázkou, zda účastník řízení prováděl zemní práce s maximální opatrností.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce, 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu. Ochranné pásmo jako takové přitom vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo souhlasu s umístěním stavby, přičemž pokud není podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyžadován ani jeden z těchto dokladů, potom dnem uvedení plynárenského zařízení do provozu.

Tím, že účastník řízení prováděl:

1. dne 18. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek před rodinným domem č. p. ■■■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „stavební práce na objektech SO 03 kanalizace Břestek“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, postupoval tak v rozporu s dikcí ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Účastník řízení svým jednáním způsobil únik 5 m³ zemního plynu do ovzduší s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 2 minut. V důsledku poškození plynárenského zařízení nedošlo k přerušení dodávky zemního plynu k žádnému odběrateli.
2. dne 14. května 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek před rodinným domem č. p. ■■■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „stavební práce na objektech SO 03 kanalizace Břestek“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, postupoval tak v rozporu s dikcí ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Účastník řízení svým jednáním způsobil únik 5,4 m³, s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 minut. V důsledku poškození plynárenského zařízení nedošlo k přerušení dodávky zemního plynu k žádnému odběrateli.
3. dne 1. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek, vedle domu č. p. ■■■, zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „stavební práce na objektech SO 03 kanalizace Břestek“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32, postupoval tak v rozporu s dikcí ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Účastník řízení svým jednáním způsobil únik 94 m³ (malý únik), s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 35 minut. V důsledku poškození plynárenského zařízení nedošlo k přerušení dodávky zemního plynu k žádnému odběrateli.

Správní orgán bezpochyby prokázal, že účastník řízení prováděl svou činnost v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 2 písm. a) energetického zákona, tedy v oblasti souvislého prostoru 1 metru od středotlaké plynovodní přípojky. Ochranné pásmo jako takové přitom vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo souhlasu s umístěním stavby, přičemž pokud není podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyžadován ani jeden z těchto dokladů, potom dnem uvedení plynárenského zařízení do provozu. Tím, že účastník řízení svým jednáním narušil plynárenská zařízení jako taková, není pochyb o tom, že svou činnost prováděl v prostoru ochranného pásma.

Správní orgán v rámci řízení rovněž prokázal, že vlastní existence plynárenských zařízení byla účastníku řízení známa z vyjádření správce plynárenského zařízení a projektové dokumentace. Účastník řízení si tak měl být vědom, že se při provádění této činnosti nachází v ochranném pásmu plynárenských zařízení a má tedy povinnost postupovat v souladu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Přesto takto nepostupoval.

K samotnému poškození středotlakých plynovodních přípojek došlo při provádění zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu, při kterých došlo k poškození těchto přípojek v rozporu s ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona.

Ust. § 68 energetického zákona zakazuje v ochranném pásmu plynárenského zařízení provádět činnosti, které by mohly ve svých důsledcích ohrozit tato zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Tento kategorický zákaz je tedy legislativně upraven z důvodu ochrany plynárenských zařízení, kolem kterých se ochranné pásmo nachází. Smyslem uvedeného ustanovení tak nemůže být pouze zákaz činností obecně nebezpečných, ale všech činností, které by toto zařízení mohly ohrozit, tj. i běžných činností prováděných tak, že k ohrožení plynárenského zařízení dojde. Je tedy nezbytné provádět veškeré pracovní činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení tak, aby nedošlo k jeho aktivnímu či pasivnímu zasažení. Provádění zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu v místě, kde se nachází ochranné pásmo zařízení plynárenské soustavy, takovouto činností nepochybně je. Způsob jak naplnit porušení tohoto zákazu energetický zákon nestanoví, činí právnícké a fyzické podnikající osoby však plně odpovědné za výsledek. Nadto správní orgán uvádí, že postup účastníka řízení v posuzovaném případě přitom nelze chápat jako bdělý postup ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona.

Dalším znakem zákazu provádění činností v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 3 energetického zákona je, že tyto činnosti nesmí za žádných okolností ohrozit plynárenské zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Spolehlivost provozu je přitom nutné chápat jako stav, kdy zařízení umožňuje nepřetržitý provoz a dodávky směrem k určeným zákazníkům. Bezpečnost provozu nadto představuje stav, kdy nemůže dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku osob.

Účastník řízení svým jednáním ve všech třech případech v průběhu přibližně jednoho měsíce způsobil únik zemního plynu do ovzduší. Svým jednáním tak ohrozil spolehlivost a bezpečnost provozu dotčeného plynárenského zařízení.

Správní orgán zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl:

1. dne 14. května 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek před rodinným domem č. p. ■■■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejího provozu.
2. dne 1. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek vedle domu č. p. ■■■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby „Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejího provozu.
3. dne 18. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek před rodinným domem č. p. ■■■ zemní práce v přímé souvislosti s realizací stavby

„Odkanalizování obcí Zlechov, Tupesy, Břestek a ČOV“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejího provozu.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky správních deliktů podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktivního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. § 3 odst. 1 trestního zákona a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení poškodil tři středotlaké plynovodní přípojky PE, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší s různou délkou trvání poruchového prostoje, došlo k naplnění materiální stránky trestnosti uvedeného správního deliktu, neboť došlo k ohrožení zájmu společnosti na nepřetržitém provozu plynárenských zařízení a zájmu na ochraně života, zdraví, bezpečnosti a majetku osob.

Tímto svým jednáním se dopustil tří správních deliktů ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VII. Uložení pokuty

Správní orgán se nejprve zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat,

aby porušení právní povinnosti zabránil. Například pokud by zemní práce byly prováděny ručně s maximální opatrností. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchané delikty podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se pachatel dopustil tří správních deliktů. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně odsouzen či potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel několika skutky opakovaně dopustil naplnění stejné skutkové podstaty.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se několika skutky dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat: zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční.

Lze lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona.

Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční.

Podle tohoto ustanovení se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uložení sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný a pokud u sbíhajících se správních deliktů je stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

K použití zásady absorpční při správněprávním trestání za spáchání více správních deliktů projednaných ve společném řízení odkazuje ostatně také příslušná judikatura či odborná literatura.

Jako nejzávažnější z výše popsaných skutků správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy při provádění zemních prací prostřednictvím strojní mechanizace dne 1. června 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Břestek vedle domu č. p. ■ v přímé souvislosti s realizací stavby „stavební práce na objektech SO 03 kanalizace Břestek“ došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32. Účastník řízení svým jednáním způsobil únik 94 m³ (malý únik), s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 35 minut. V důsledku poškození plynárenského zařízení nedošlo k přerušení dodávky zemního plynu k žádnému konečnému zákazníkovi.

Tento správní delikt hodnotí správní orgán jako nejzávažnější právě proto, že deliktním jednáním účastníka řízení, kterého se dopustil dne 1. června 2012, došlo k trvání poruchového prostoje po dobu 35 minut a k úniku zemního plynu do ovzduší v celkovém množství 94 m³. Tuto úvahu správní orgán opírá o účel a smysl zákazu provádění činnosti v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Jak bylo řečeno již výše, úprava ochranných pásem je v energetickém zákoně řešena proto, aby nedocházelo k ohrožení spolehlivosti a bezpečnosti provozu plynárenských zařízení. Účelem dotčeného ustanovení je tak veřejný zájem na bezproblémovém fungování plynárenského zařízení tak, aby nedocházelo k ohrožení života, zdraví či majetku osob a k přerušování dodávek plynu konečným zákazníkům. Jelikož při spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona dne 1. června 2012 účastník řízení narušil plynárenské zařízení tak, že v konečném důsledku toto narušení znamenalo úniku zemního plynu do ovzduší v celkovém množství 94 m³ po dobu 35 minut, považuje správní orgán toto narušení za závažnější než ostatní narušení, kterých se účastník řízení také dopustil.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 15. března 2013 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě Úřad přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu uvedených prací počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na ochraně zařízení plynárenské soustavy a zájem na bezporuchové dodávce plynu pro jeho konečné zákazníky. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské distribuční soustavy je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Způsob jak naplnit toto ustanovení zákona sám energetický zákon účastníku řízení neurčuje, činí jej však plně odpovědným za výsledek. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se a posuzovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení zjevně nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo. Tuto skutečnost považuje správní orgán za polehčující okolnost, kterou zohlednil při stanovení výše pokuty.

Správní orgán má za to, že účastník řízení nevyložil veškeré úsilí, které bylo v přímé souvislosti se způsobem prováděné činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské soustavy požadováno a nezvolil pro tuto činnost takový stupeň obezřetnosti a míru opatrnosti, aby k poškození středotlakého plynárenského zařízení nedošlo. Tuto skutečnost vnímá správní orgán jako přitěžující, neboť pokud by si účastník řízení počínal bděle, k narušení plynárenského zařízení nemuselo nezbytně dojít.

Porušení povinnosti vyplývající z ust. § 68 odst. 3 energetického zákona považuje správní orgán za závažné, a to z důvodu účelu dotčené právní normy. Správní orgán zastává názor, že poškozením plynárenského zařízení může být způsoben závažný následek, který může ohrozit spolehlivost a bezpečnost plynárenské soustavy jako takové. Především se jedná o možný únik plynu do ovzduší, možné přerušení dodávky konečným zákazníkům a také možnost, že nedodržením stanovených povinností a právních předpisů může dojít k ohrožení zdraví a života zúčastněných osob. Zejména z důvodu možného ohrožení života a zdraví osob jsou pro práci v ochranném pásmu stanovena přísná pravidla a podmínky, které se musejí bezpodmínečně dodržovat.

Správní orgán posuzoval také otázku způsobu spáchání správního deliktu. Zejména bylo při posuzování těchto skutečností přihlídnuto k faktu, že zemní práce byly prováděny v ochranném pásmu prostřednictvím strojní mechanizace, což bylo v rozporu s podmínkami provádění zemních prací uvedenými ve vyjádření správce plynárenského zařízení a v rozporu se zákonnou povinností počínat si takovým způsobem, aby nedošlo k ohrožení plynárenského zařízení, k čemuž správní orgán přihlédl jako k přitěžující okolnosti. K tvrzení účastníka řízení, že bylo plynárenské zařízení vytyčeno, které však nepodložil žádným důkazem, správní orgán uvádí, že se v souladu se zásadou *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch účastníka) přiklonil k názoru, že k vytyčení došlo, a přihlédl k tomu jako k polehčující okolnosti.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a případnému přerušení dodávky konečným zákazníkům. Účastníku řízení je vytýkáno, že poškodil středotlakou plynovodní přípojku PE DN 32, a svým jednáním způsobil únik 94 m³ (malý únik), s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 35 minut, přičemž došlo k úniku zemního plynu do ovzduší, v jehož důsledku ale nedošlo k přerušení dodávky zemního plynu k žádnému konečnému zákazníkovi. Tyto údaje vypovídají o nízké energetické důležitosti plynárenského zařízení, které účastník řízení narušil, a správní orgán k této skutečnosti přihlédl při stanovení výše pokuty jako k polehčující.

V neposlední řadě se Úřad zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu správního deliktu, který správní orgán hodnotí jako nejzávažnější. Při poškození výše uvedeného plynárenského zařízení došlo v konečném důsledku k úniku zemního plynu do ovzduší v celkové délce trvání pouze po dobu 35 minut. Tuto skutečnost nemohl však účastník řízení více ovlivnit, neboť vzniklé poškození předmětného zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. Ke skutečnosti, že došlo k bezprostřednímu nahlášení poškození předmětného zařízení, bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty také jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že je mu vytýkáno spáchání tří správních deliktů v blízké časové souvislosti, což považuje správní orgán za přitěžující okolnost. Správní orgán při stanovování výše pokuty přihlédl také k tomu, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně

bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

V neposlední řadě tak správní orgán přihlédl právě k osobě účastníka řízení a jeho majetkovým poměrům. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku, vycházel Úřad při stanovení výše pokuty z výkazu zisků a ztrát ke dni 30. června 2011, který je účetní jednotka povinna vyhotovovat v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Z výkazu zisků a ztrát vyplývá, že v účetním období roku 2010 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení ve výši [REDAKCE] Kč. V roce 2010 dosáhl účastník řízení tržeb za výkony ve výši [REDAKCE] Kč. V účetním období roku 2009 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč a provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž tržby za výkony byly ve výši [REDAKCE] Kč. S ohledem na tyto údaje je zřejmé, že uložená pokuta nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina, (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlédnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu

chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Správní orgán taktéž rozhodl v souladu se zásadou uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy má povinnost dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána úhrnná pokuta ve výši 50 000 Kč, a to za spáchání správních deliktů podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Novotný v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

